

Život Cirkvi

Ročník 15

26/2009

Otvorenie Roka kňazov

Pštrošia psychóza

Hovorí sa, že každá heréza vychádza zo Svätého Písma. Znamená totiž jednostranné vytrhnutie z kontextu. Keď sa púšťam do témy, ktorou sa už dlhšie zaoberám, prosím poslucháčov, aby nasledujúce myšlienky vnímali v rámci celku. Inak by aj mňa mohli ľahko spraviť heretikom či odľudom.

Počnúc plynovou a svetovou ekonomickou krízou, celý tento rok sa nesie v znamení katastrof a ohrození: zemetrasenie, ktoré prekvapilo stredné Taliansko, „prasacia chrípka“, havária francúzskeho lietadla... Aby bolo jasné, nechcem znevažovať ľudské utrpenie, bolesť príbuzných, ani opodstatnenú starostlivosť o zdravie populácie. Pre najbližších je aj jeden život bolestnejšou stratou, než obeť svetovej vojny. No i na spomínané udalosti sa treba odvážiť pozrieť s dostatočným nadhľadom, ponúkajúcim aj pohľad z druhej stránky. Nuž to skúsme.

Je chvályhodné, koľké prejavy solidarity vyvolalo zemetrasenie v Taliansku. Menej sa však hovorilo, ako otrasy odhalili aj doteraz skryté podvody. Zrútili sa najmä domy, ktorých stavitelia šetřili na pevných základoch. A medzi nimi najmä budovy na štátnu zákazku, ako nemocnica či škola. Z cudzieho sa všade najľahšie odkrajuje do vlastného vrečka. Správy o vlnách pomoci vyvolávali aj u nečinných divákov, ktorých bola oproti obetavým pomocníkom drvivá väčšina, pocit akí sme dobrí. Nebezpečný sebaklam. Známe „bližšia je košeľa ako kabát“ sa tu prejavilo vo svojej krutej podobe. Keď nepomerne väčšie zemetrasenie či iná pohroma postihne vzdialené chudobné oblasti, správa zaujme deň dva ako nový trháč a zanikne vo vlnách najnovších škandálov. Čo oči nevidia, srdce nebolí. Bohatí, ku ktorým napriek všetkej biede v rámci svetového priemeru predsa len patríme, sa boja najmä o seba.

Ani nedávne letecké nešťastie, pri ktorom zahynulo vo vlnách oceánu 228 ľudí netreba zľahčovať. Treba mať však odvahu priznať i to, že náklady na vylovenie niekoľkých mŕtvol predstavujú sumu, za ktorú bolo možné zachrániť pred istou smrťou tisíce iných, čo v tom istom čase nemali peniaze na najnutnejšie lieky alebo minimálnu obživu. Trestuhodné? Aspoň tak, ako postup lekára, ktorý by pri dopravnom nešťastí neposkytol nutnú pomoc niekoľkým zomierajúcim, lebo ošetroval prst najľahšie raneného. Spolu s globalizáciou možností narastá aj globálna zodpovednosť. Veď len pri počúvaní tohto zamyslenia zomrelo od hladu asi 7 detí. Veľa by pomohlo už to, ak by sa médiá, bohatnúce z ľudského nešťastia, v takej istej miere venovali sprostredkovaniu pomoci. Na vyváženie aspoň niekoľko štatistických údajov Rozvojového programu OSN (UNDP): Asi štvrtina svetovej populácie, teda 1,5 miliardy ľudí, žije v chudobe, pričom tretina celkového počtu detí je podvyživená, 1, 2 miliardy ľudí nemá prístup k pitnej vode, 2 milióny detí zomrelo v ostatnom desaťročí následkom ozbrojených konfliktov (v ktorých, priznajme si to, boli väčšinou na pozadí finančné záujmy, teda aby

bohatí boli ešte bohatší), 23 miliónov ľudí žije s vírusom HIV/AIDS, z toho viac ako 93% v rozvojových krajinách. Len zo sumy, ktorá sa minie ročne v Európe na zmrzlinu, by sa mohla zabezpečiť pitná voda pre všetky rozvojové krajiny, pričom ročne 5 miliónov ľudí zomrie práve následkom kontaminovanej vody...

K chorobe šialených kráv – svojho času som ju nazval „chorobou šialených novinárov“ – pribudla vlna „prasačej chrípky“. Vtedy padli za obeť obrovské stáda zdravého hovädzieho dobytká. Hodnotenia, nakoľko boli takéto opatrenia primerané, neuzreli svetlo sveta. Tých, čo nahlas zauvažovali o rafinovaných lobistických ťahoch, vopred nazvali psychopatmi konšpirácií. Myslieť inak, ako je nalinkované, sa dnes označuje a odsudzuje ako „politicky nekorektné“. Za komunistickej totality sa hovorilo o „protištátnych rečiach“. Samotný výraz „politická korektnosť“ je pritom ešte viac zastierajúci ako móda nazývať upratovačku „kozmetickou podlahových krytín“. Po šialených kravách doľahla choroba na sliepky. Za obeť jej padli milióny zdravej hydiny, o prácu prišli desaťtisíce ľudí. O úmrtiach, ktoré by spôsobila, nebolo počuť. Pritom tuberkulóza, ktorá je väčšinou následkom hmotnej a sociálnej biedy, skosí ročne asi jeden a pol milióna ľudí. Prevencia je oveľa lacnejšia, ako škody, spôsobené prevenciou pred slepačou chrípkou.

Nedávno sa rozkýchali médiá na „prasaciu chrípku“. Opäť pripomínam že obavy z pandémie, hroziacej pri dnešnej masovej migrácii, netreba podceňovať, ani primerané opatrenia. Keď sa však pozrieme na milióny ľudských obetí, ktoré svojou krutou propagandou ročne zapríčiňujú finančné záujmy farmaceutických koncernov, nedá človeku nepoložiť si aj kritickú otázku, koho záujmom môže byť nová chrípková hrozba. Z médií sme mohli cítiť až nedočkavosť, kedy sa konečne aj u nás objaví niekto nakazený. Ako ktosi poznamenal, nemožno sa pýtať, či vírusy nešíria práve výrobcovia antivírusov, podobne ako v prípadoch počítačových programátorov. Zvlášť ak si všimneme masovú reklamu, ktorej sa na rozdiel od všetkých iných infekčných chorôb, kosiach milióny ľudských životov, táto nová choroba teší. Tragikomickou bola odpoveď Slováka z New Yorku, ktorého som sa pýtal na práve hroziaci chrípkový vírus: „Ku nám to ešte nedorazilo, ale na Slovensku vraj už máte pandémiu“...

Milí poslucháči, do tretice opakujem, že nechcem zľahčovať opodstatnené hrozby ani oprávnené opatrenia. Chcel som len pripomenúť, že na aktuálne globálne problémy treba pozeráť s globálnym nadhľadom a s osobnou zodpovednosťou, ktorú nám globalizácia umožňuje. Inak treba hovoriť o pštrosej psychóze, v ktorej už neskrývame hlavu do piesku v domnení, že nás nebude vidieť, ale do propagandy, ktorá zastiera skutočné problémy a ich naliehavé riešenie do fajnovo maskovaného egoizmu.

RV, Marián Gavenda

Benedikt XVI. na apoštolskej návšteve v San Giovanni Rotondo

Taliansko (21. júna, RV) – Program Benedikta XVI. v nedeľu 21. júna sa niesol v znamení sv. pátra Pia z Pietrelčiny. V ranných hodinách sa pápež vydal z Ríma na apoštolskú návštevu pútnického miesta San Giovanni Rotondo na východnom pobreží Talianska, kde žil a zomrel sv. kapucín Páter Pio. Po príchode sa najprv poklonil Najsvätejšej sviatosti a potom navštívil svätcovu kláštornú celu a uctil si jeho telesné pozostatky umiestnené v krypte pod mariánskou svätyňou Santa Maria delle Grazie.

Po zvítaní sa s miestnym arcibiskupom Mons. D'Ambrosiom a predstaviteľmi mesta a tiež s komunitou bratov kapucínov s generálnym predstaveným Mauro Jöhrom, Benedikt XVI. celebroid svätú omšu s textami 12. nedele v cezročnom období. Slávenie sa konalo na priestranstve pred modernou svätyňou zasvätenou sv. Piovi, postavenou v roku 2004 v susedstve mariánskej svätyne.

Svätý Otec predniesol homíliu, ktorej sa zameral na evanjeliu udalosť utišenia búrky na mori podľa sv. Marka. Osobnosť sv. Pátra Pia z Pietrelčiny predstavil ako autentického nasledovníka sv. Františka z Assisi, intímne spojeného s Kristom, ktorý intenzívne prežíval rovnakú dramatickú skúsenosť ako Ježiš: skúsenosť lásky a zároveň skúsenosť utrpenia v duchovnom zápase proti útokom diabla. Bol mužom modlitby a utrpenia, viedol duše a zmierňoval utrpenie - takto zhmud Benedikt XVI. poslanie sv. Pia z Pietrelčiny.

Napoludnie sa Benedikt XVI. veriacim prihovorel týmito slovami:

„Drahí bratia a sestry, na záver tejto slávnostnej bohoslužby vás pozývam pomodliť sa spolu so mnou - ako po každú nedeľu – mariánsku modlitbu Anjel Pána. No tu, vo svätyni sv. Pia z Pietrelčiny, akoby sme priam počuli jeho vlastný hlas, ktorý nás pobáda obrátiť sa ku Svätej Panne so synovským srdcom: „Milujte Pannu Máriu a robte ju milovanou“. Tieto slová opakoval všetkým, no viac ako slová zavážilo príkladné svedectvo jeho hlbokkej odanosti voči Nebeskej Matke.

Pri krste v kostole Panny Márie Anjelskej v Pietrelčine prijal meno František a tak ako svätý Žobrák z Assisi neustále v sebe živil nežnú lásku voči Panne Márii. Prozreteľnosť ho neskôr priviedla sem, do San Giovanni Rotondo, do Svätyne Panny Márie Milostivej, kde zostal až do svojej smrti a kde

spočívajú jeho telesné pozostatky. Celý jeho život a jeho apoštolát sa teda odvíjali pod materským pohľadom Madony a s mocou jej príhovoru. Rovnako aj „Dom úľavy trpiacich“ považoval za dielo Márie, Uzdravenia nemocných. Preto, milí priatelia, podľa príkladu Pátra Pia vás aj ja dnes chcem zveriť pod materinskú ochranu Božej Matky. Osobitne ju vyprosujem pre komunitu Bratov kapucínov, pre chorých z tejto nemocnice a pre tých, čo sa o nich s láskou starajú, rovnako ako aj pre modlitbové skupiny, ktoré v Taliansku i vo svete naďalej nesú duchovný odkaz svätého Zakladateľa.

Do príhovoru Panny Márie a sv. Pia z Pietrelčiny chcem osobitným spôsobom vložiť Rok kňazov, ktorý som otvoril tento piatok, na slávnosť Najsvätejšieho Srdca Ježišovho. Nech sa stane zvláštnou príležitosťou na vyzdvihnutie hodnoty poslania a svätosti kňazov v službe Cirkvi a ľudstvu tretieho tisícročia.

Modlime sa dnes aj za ťažkú a nezriedka dramatickú situáciu utečencov. Práve včera sa slávil medzinárodný deň utečencov, podporovaný Organizáciou

Spojených národov. Je mnoho tých, čo hľadajú útočisko v iných krajinách, utekajúc pred vojnou, prenasledovaním a živelnými pohromami, a ich prijatie kladie nemalé nároky, no napriek tomu je povinnosťou. Dal by Pán Boh, aby sa za spoločného úsilia všetkých čím zdarejšie odstraňovali príčiny tohto tak žalostného fenoménu.

Z celého srdca pozdravujem všetkých tu zhromaždených pútnikov. Vyslovujem uznanie občianskym autoritám a všetkým, čo sa zúčastnili na príprave mojej návštevy. Srdečná vďaka! Všetkým opakujem: kráčajte po ceste, ktorú vám Páter Pio ukázal, po ceste svätosti podľa Evanjelia nášho Pána Ježiša Krista. Na tejto ceste vás bude vždy predchádzať Panna Mária a povedie vás svojou materskou rukou do nebeskej vlasti.“

Po modlitbe Anjel Pána Benedikt XVI. všetkým udelil apoštolské požehnanie. Prostredníctvom médií poslal svoje požehnanie aj do Poľského Giżycka, kde prebiehajú tisícročné oslavy misionára a mučeníka sv. Bruna z Querfurtu.

Benedikt XVI. v „Dome úľavy trpiacich“
V popoludňajšom programe Benedikta XVI. bola včera aj návšteva nemocnice „Dom úľavy tr-

piacich“, ktorú zriadil otec Pio v roku 1956. Svätý Otec sa tam v slovách venovaných prítomným zamyslel nad utrpením:

„Prečo trpíme? Môže byť skúsenosť bolesti pozitívna? Kto nás môže oslobodiť od utrpenia a smrti? Otázky, ktoré zostávajú najčastejšie bez odpovedí, keďže utrpenie predstavuje najnepochopiteľnejšiu záhadu pre náš rozum. Utrpenie je súčasťou samotnej záhady ľudskej osoby.“

Svätý Otec potom povedal, že silu zla môže zničiť len Boh a to práve preto, že Ježiš Kristus prišiel na svet, aby nám zjavil Boží plán našej spásy, k čomu nám pomáha viera – pomocou nej môžeme preniknúť zmysel celej ľudskosti a teda aj utrpenia. Spomenul tiež otca Pia, ktorý tiež vyzýval trpiacich a chorých, aby prežívali lásku Boha prijatím vlastnej bolesti. Ako príklad uviedol diagnózu rakoviny, ktorá je strašná a naháňa strach, ale ešte horšie je nebyť priateľom Boha, vzdialiť sa od jeho lásky.

Benedik XVI. sa prihovril aj mladým

Svätý Otec sa stretol s kňazmi, rehoľníkmi a mladými miestnej Cirkvi. Vyzdvihol pri tom význam Eucharistie, modlitby a Sviatosti pokánia. Povzbudil tiež všetkých tých mladých, ktorí sú nezamestnaní slovami:

„Otec Pio vyzýva všetkých, aby si otvorili srdce pre Božie milosrdenstvo, vyzýva nás, aby sme boli svätými, úprimnými a skutočnými priateľmi Ježiša“. Svätý Otec tiež vyzdvihol úlohu kléru a o Sv. Piovi hovoril ako o skromnom kňazovi podobne ako to bolo v prípade Farára z Arsu, ktorému je venovaný Kňazský rok, ktorý sa práve začal:

„Ako farár z Arsu aj páter Pio nám pripomína dôstojnosť a zodpovednosť kňazského úradu. Koho nezasiahla tá horlivosť, s akou prežíval utrpenie Krista pri každej Eucharistickej slávnosti? Z lásky k Eucharistii v ňom pramenila úplná ochota pri prijímaní veriacich a to najmä pri prijímaní hriešnikov“.

V tejto súvislosti Benedikt XVI. vyzdvihol dôležitosť Eucharistie a prístupovania ku sv. spovedi. Kňazi by sa podľa neho nikdy nemali zmieriť s tým, že ich spovednice sú opustené a konštatovať pri tom, že je to pre nezaujímavých veriacich pre tento neveriteľný prameň pokoja a odpustenia. V závere Svätý Otec obrátil svoj pohľad na mladých v súvislosti s nezamestnanosťou a tak dôležitou otázkou mladých v tejto oblasti Talianska.

„Nestrácajte dušu! Buďte mladými s veľkým srdcom. Cirkev vás neopúšťa. Ani vy neopúšťajte Cirkev. Vaša pomoc je veľmi potrebná pri budovaní živých kresťanských spoločenstiev, spravodlivejšej spoločnosti, otvorenej k nádeji. A ak chcete mať veľké srdce vložte sa do školy Ježiša. Práve sme si pripomenuli jeho veľké Srdce plné lásky k ľudstvu. On nikdy nesklame vašu dôveru a nikdy vás nepovedie po zlých cestách.“

-jb-/snímka RV

Generálna audiencia Benedikta XVI.: Kňazský rok

Vatikán (24. júna, RV) – Aj v uplynulú stredu sa Námestie sv. Petra zaplnilo pútnikmi z celého sveta, ktorí prišli pozdraviť Svätého Otca a vypočuť si jeho katechézu počas generálnej audiencie. Na námestí nechýbali ani slovenskí veriaci, ktorých pápež pozdravil po slovensky.

V katechéze sa zamerával na končiaci sa Rok sv. Pavla a začínajúci sa Kňazský rok, ktorý Svätý Otec slávnostne otvoril pri príležitosti 150. výročia smrti sv. Farára z Arsu Jána Máriu Vianneyho na slávnosť Najsvätejšieho Srdca Ježišovho minulý piatok.

Drahí bratia a sestry,

minulý piatok 19. júna na slávnosť Najsvätejšieho Srdca Ježišovho, ktorá je tradične dňom venovaným modlitbám za posvätenie kňazov, som mal to potešenie otvoriť Rok kňazov vyhlásený pri príležitosti 150. výročia „narodenia pre nebo“ arského farára sv. Jána Márie Vianneya. Pri vstupe do Baziliky sv. Petra som sa na úvod slávenia vešpier v symbolickom úkone zastavil v chórovej kaplnke, aby som si uctil relikviu tohto svätého pastiera duší: jeho srdce. Aký je zmysel Roka kňazov? Prečo súvisí práve s výročím svätého farára z Arsu, ktorý zdanlivo nič mimoriadne nevykonával?

Božia prozreteľnosť to zariadila tak, aby sa jeho osobnosť zaradila za sv. Pavla. Rok sv. Pavla venovaný apoštolovi národov, ktorý je mimoriadnym vzorom evanjelizátora, lebo vykonal mnohé misijné cesty, aby šíril evanjelium, sa pomaly končí. Nový jubilejný rok nás pozýva, aby sme sa zahľadeli na chudobného vidiečana, ktorý sa stal pokorným farárom a svoju pastoračnú službu vykonával v malej dedine. Títo dvaja svätci sa veľmi líšia životnými osudmi. Jeden cestoval z jednej krajiny do druhej, aby hlásal evanjelium. Druhý prijímal tisíce a tisíce veriacich, pričom zostával stále vo svojej malej farnosti. Predsa však jestvuje čosi zásadné, čo ich spája. Je to ich úplné stotožnenie sa so svojou službou, ich spoločenstvo s Kristom, ktoré viedlo sv. Pavla k tomu, aby povedal: „S Kristom som pribitý na kríž. Už nežijem ja, ale vo mne žije Kristus“ (Gal 2, 20). A sv. Ján Mária Vianney rád opakoval: „Ak by sme mali vieru, videli by sme Boha ukrytého v kňazovi ako svetlo za sklom, ako víno zmiešané s vodou.“ Cieľom tohto Roka kňazov – ako som napísal v liste adresovanom pri tejto príležitosti kňazom – je preto povzbudiť smerovanie každého kňaza „k duchovnej dokonalosti, od ktorej predovšetkým závisí účinnosť jeho služby“, a tiež pomôcť najmä kňazom a s nimi i celému Božiemu ľudu znovu objaviť a upevniť vedomie mimoriadneho a nenahraditeľného daru milosti,

ktorý predstavuje kňazská vysviacka pre toho, kto ju prijal, pre celú Cirkev i pre celý svet, ktorý by bol bez reálnej Kristovej prítomnosti stratený.

Pravdaže, historické a spoločenské podmienky sa od čias, keď žil arský farár, zmenili, preto je správne pýtať sa, ako ho môžu kňazi napodobňovať v jeho stotožnení sa so svojou službou v súčasnej globalizovanej spoločnosti. Vo svete, kde bežné chápanie života zahŕňa čoraz menej posvätna a namiesto neho sa jedinou rozhodujúcou kategóriou stáva „funkčnosť“, hrozí, že katolícka predstava kňazstva by mohla stratiť svoju prirodzenú vážnosť, dokonca aj v rámci cirkevného povedomia. Nezriedka sa v teologických kruhoch aj v konkrétnej pastoračnej praxi a v kňazskej formácii stretávajú, či dokonca stoja proti sebe dve odlišné chápania kňazstva. Už pred niekoľkými rokmi som poukázal na to, že existuje „na jednej strane sociálno-funkčná predstava, ktorá definuje podstatu kňazstva pomocou pojmu ‚služba‘: služba spoločenstvu vykonávaním istej funkcie. Na druhej strane je to sviatostno-ontologické chápanie, ktoré, pravdaže, nepopiera služobný charakter kňazstva, ale vidí ho ukotvený v existencii služobníka a túto existenciu považuje za podmienenú darom, ktorý udeľuje Pán prostredníctvom Cirkvi a volá sa sviatosť“ (J. Ratzinger: *Ministero e vita del Sacerdote*, in *Elementi di Teologia fondamentale. Saggio su fede e ministero*. Brescia 2005, s. 165). Aj terminologický posun od slova „kňazstvo“ k slovám „služba, úrad, poverenie“ je znakom tohto odlišného chápania. Ontologicko-sviatostné ponímanie sa spája najmä s primátom Eucharistie v dvojčlene „kňazstvo-obeta“, zatiaľ čo druhá predstava zodpovedá primátu slova a službe ohlasovania.

Keď sa však lepšie prizrieme, nejde tu o dve protichodné predstavy. Preto napätie, ktoré napriek tomu medzi nimi existuje, treba odstrániť zvnútra. Aj dekrét Druhého vatikánskeho koncilu *Presbyterorum ordinis* hovorí: „Lebo apoštolským ohlasovaním evanjelia sa zvoláva a zhromažďuje Boží ľud, aby tak všetci, ktorí patria k tomuto ľudu... dávali seba samých ‚ako živú, svätú a Bohu milú obeť‘ (Rim 12, 1). Službou kňazov sa završuje duchovná obeta veriacich v spojení s obetou Krista, jediného prostredníka, ktorá sa ich rukami v mene celej Cirkvi prináša v Eucharistii nekrvavým a sviatostným spôsobom, kým nepríde sám Pán“ (2).

Pýtame sa teda: „Čo vlastne pre kňazov znamená evanjelizovať? V čom spočíva takzvaný primát ohlasovania?“ Ježiš hovorí o ohlasovaní Božieho kráľovstva ako o pravom cielei svojho príchodu na svet a jeho ohlasovanie, to nie sú len „príhovory“. Ohlasovanie zahŕňa súčasne aj jeho konanie. Znamená a zázraky, ktoré koná, ukazujú, že Božie kráľovstvo prichádza na svet ako prítomná skutočnosť, ktorá v konečnom dôsledku splýva s je-

ho osobou. V tomto zmysle treba pripomenúť, že v primáte ohlasovania sú slová a znamenia neodlučiteľné. Kresťanské ohlasovanie nepredkladá „slová“, ale Slovo. A ohlasovanie súvisí so samotnou osobou Krista, ontologicky otvorenou vzťahom s Otcom a poslušnou jeho vôli. Autentická služba Slovu si preto zo strany kňaza vyžaduje hlbšie zaprenie samého seba, aby s apoštolom Pavlom mohol povedať: „Nežijem už ja, ale žije vo mne Kristus.“ Kňaz sa nesmie považovať za „pána“ Slova, ale za jeho služobníka. On nie je Slovom, ale – ako to ohlasoval Ján Krstiteľ, ktorého narodenie dnes slávime – je „hlasom“ Slova: „Hlas volajúceho na púšti: ‚Pripravte cestu Pánovi, vyrovnajte mu chodníky!‘“ (Mk 1, 3).

Byť „hlasom“ Slova teda pre kňaza neznamená len funkčnú stránku. Naopak, predpokladá to aj substanciálne „stratenie sa“ v Kristovi, podieľajúc sa na tajomstve jeho smrti a vzkriesenia celým svojím „ja“: rozumom, slobodou, vôľou a prinášaním vlastného tela ako živej obety (porov. Rim 12, 1 – 2). Iba účasť na Kristovej obete, na jeho kenosis, robí ohlasovanie vierohodným! To je cesta, ktorú treba prejsť s Kristom, aby spolu s ním mohol Otcovi povedať: nech sa stane, „nie čo ja chcem, ale čo ty“ (Mk 14, 36). Ohlasovanie teda vždy zahŕňa aj obetovanie samého seba, ktoré je podmienkou, aby bolo autentické a účinné.

Ako *alter Christus* je kňaz hlboko spojený s Otcovým Slovom, ktoré vtelením vzalo na seba podobu sluhu a stalo sa sluhom (porov. Flp 2, 5 – 11). Kňaz je Kristovým sluhom v takom zmysle, že jeho existencia, ontologicky pripodobnená Kristovi, nadobúda podstatne vzťahový charakter: on je v Kristovi, skrze Krista a s Kristom v službe ľuďom. Práve preto, že patrí Kristovi, je kňaz radikálne v službe ľuďom – je služobníkom ich spásy, šťastia, autentického oslobodenia – pričom dozrieva v postupnom prijímaní Kristovej vôle v modlitbe, v tom, že zotrváva s ním „srdce pri srdci“. To je nevyhnutná podmienka každého ohlasovania, ktorá zahŕňa účasť na sviatostnej eucharistickej obete a chápvavú poslušnosť Cirkvi.

Svätý farár z *Arsu* často so slzami v očiach opakoval: „Aké je to hrozné byť kňazom!“ A dodával: „Aký je len poľutovaniahodný kňaz, ktorý slúži svätú omšu, akoby robil niečo celkom bežné! Aký nešťastný je kňaz bez vnútorného života!“ Nech Rok kňazov vedie všetkých kňazov k úplnému stotožneniu sa s ukrižovaným a vzkrieseným Kristom, aby nasledujúc sv. Jána Krstiteľa boli pripravení seba „umenšovať“, aby On mohol rásť. Nech si, nasledujúc príklad svätého arského farára, ustavične a hlboko uvedomujú zodpovednosť svojho poslania, ktoré je znamením a sprítomnením nekonečného Božieho milosrdenstva. Panne Márii, Matke Cirkvi, zverujem práve začatý Rok kňazov

Svätý Otec sa dnes prihovoril členom Rady Nadácie Alcideho de Gasperiho

Vatikán (20. júna, RV) – „Spiritualita a politika sa v ňom tak snúbili, že ak chceme až do hĺbky spoznať tohto muža politiky, je potrebné okrem politických výsledkov spomenúť aj jeho náboženský cit a pevnú vieru” – takými slovami - hovoriac o významnom talianskom politikovi Alcidem de Gasperim - sa dnes Svätý Otec prihovoril členom výboru nadácie nesúcej jeho meno. Dodajme, že Alcide de Gasperi bol významným talianskym politikom, jedným zo zakladateľov a vodcov kresťanských demokratov. Narodil sa v roku 1881 a zomrel v roku 1954.

„De Gasperi” – pokračoval Benedikt XVI. – „bol schopný pretaviť do skutočných činov vieru ktorú vyznával. Spiritualita a politika boli dve dimenzie vždy prítomné v jeho osobe, ktoré charakterizovali sociálne a duchovné úsilie”.

Svätý Otec si spomenul na niektoré udalosti zo života De Gasperiho – ako bol vo väzení a jediná vec, ktorú chcel mať pri sebe bola Biblia. Z nej si potom vypisoval na lístočky citáty, aby tak neustále živil svojho ducha. Ku koncu jeho politickej činnosti, po ťažkej diskusii v parlamente svojmu kolegovi vo vláde, ktorý sa ho pýtal aké je tajomstvo jeho politickej aktivity De Gasperi odpovedal: „To čo chceš, je Pán!” Na záver Svätý Otec dodal:

„Na súmraku svojich dní mohol povedať: Urobil som všetko to, čo bolo v mojich silách, moje svedomie je v pokoji” a zomrel 19. augusta 1954 po tom, čo trikrát zašepkal Ježišovo meno.”

-sg-

Biskupi Vietnamu na návšteve Ad limina apostolorum vo Vatikáne

Vatikán (20. júna, RV) – Od pondelka až do 14. júla sú na úradnej návšteve Ad limina apostolorum vo Vatikáne biskupi Vietnamu - krajiny, ktorej história Cirkvi je poznačená prenasledovaním a mučeníctvom. Dnes je Katolícka cirkev v krajine jedným zo 6 náboženstiev oficiálne uznaných vládou. Od 80. rokov začal tamojší režim takzvanou „obnovou a socializáciou“ zjemňovať svoju protináboženskú politiku. Znakom toho sú aj pravidelné stretnutia delegácií Vatikánu a Vietnamu. Situácia v oblasti úplnej náboženskej slobody v krajine je však naďalej kritická, ako to potvrdzujú aj správy organizácie „Pomoc Cirkvi, ktorá trpí“. Pozitívnym znakom je však nárast povolání či kňazských ako aj rehoľných a tiež činnosť laikov.

Vo Vietname žije takmer 83 miliónov obyvateľov, hlavnými náboženstvami sú budhizmus, taoizmus a kon-

fucionizmus. Kresťania predstavujú niečo vyše 8% populácie, katolíkov je z toho 7%. Na čele Konferencie biskupov je Mons. Joseph Ngô Quang Kiêt, ktorý má na starosti 23 diecéz. Ako sme už spomenuli, Svätá stolica a Vietnam sa snažia o zblíženie, vďaka čomu bolo možno zdolať niektoré problémy vietnamských katolíkov. Momentálne nemajú vzájomné diplomatické vzťahy.

-sg-

Svätému Otcovi udelili ocenenie „Zlatá hviezda“

Vatikán (25. júna, RV) – „Zlatá hviezda za zásluhy v európskej kultúre“, za významnú úlohu „tvorca pokoja a kultúry“ – takýmto ocenením vyznamenali počas generálnej audiencie Svätého Otca členovia Inštitútu Roberta Schumana. Benedikt XVI. je podľa nich podporovateľ priateľstva medzi židmi a kresťanmi, ako aj znovuoobjaviteľ kresťanských koreňov Európy.

Počas generálnej audiencie Svätý Otec posvätil aj základný kameň školy, ktorú postavila v Aquile – mieste postihnutom nedávnym zemetrasením. Na audiencii bol aj americký astronaut Ronald Garan, známy tým, že do priestoru – na palube „Discovery Shuttle“ priniesol relikviu sv. Terezky z Lisieux. K tejto – ako uvádza správa Svätej stolice – poputuje ďalšia, ktorú Garan poniesie počas svojej ďalšej misie, ktorú má na programe v marci 2011. K myšlienke ho priviedli karmelitánky z New Caney v Texase. Garan tiež založil nadáciu Manna, ktorá pomocou technológie z Nasa a financovaním OSN vyvinula systém udržiavania pitnej vody v oblastiach Rwandy ako aj systém solárnych panelov na školách a v nemocniciach.

-sg-

Natočili prvý biografický film o Benediktovi XVI.

Vatikán (24. júna, RV/Zenit) – „Benedikt XVI.: Milostný vzťah s pravdou“ – taký je názov prvého dokumentárneho filmu o súčasnom Svätom Otcovi, ktorý podrobne zobrazuje obdobie od jeho detstva až po prvé roky pontifikátu. Ide o 54 minútový biografický dokument o Josephovi Ratzingerovi, ktorý sa z mladého chlapca vyrastajúceho v nacistickom Nemecku postupne prepracuje na kňaza, kardinála, prefekta Kongregácie pre vieru a nakoniec až na pápeža. Katolícka filmová spoločnosť Rome reports sa k biografii vyjadřila takto: „Film odhaľuje skutočného Josepha Ratzingera, ktorý vždy hľadal a miloval pravdu. Pápeža charakterizuje spojenie skvelej pamäti a pastorálneho srdca usmerňujúceho svoje ovečky v láske.“

-nk-

Vešpery v Bazilike sv. Pavla uzavreli Rok sv. Pavla

Vatikán (28. júna, RV) – V nedeľu 28. júna sa skončil jubilejný rok venovaný sv. Pavlovi. V Bazilike sv. Pavla za hradbami pri tejto príležitosti Benedikt XVI. predsedal slávnostným vešperám za účasti predstaviteľov Konštantínopolského ekumenického patriarchátu. Medzi hosťami boli metropolita Francúzska Emmanuel Adamakis, riaditeľ Úradu Pravoslávnej cirkvi pri Európskej únii, biskup Athenagoras Yves Peckstadt, ktorý je asistentom metropolitu Belgicka a diakon Ioakim Billis z konštantínopolského Fanaru.

Benedikt XVI. si v úvode slávnosti uctil miesto telesných pozostatkov Apoštola národov. V homílii na základe viacerých apoštolových listov vyzdvihol prínos sv. Pavla k transformácii a obnove ľudskej existencie v Kristovi, keď sa kresťan stáva v Kristovi novým stvorením. Pavol vyzýva dnešného kresťana, aby sa usiloval o zrelú a dospelú vieru, slobodnú od konformizmu a schopnú odolávať povrchným premenám módy. Pavlovo chápanie pokroku a rozvoja človeka a sveta má univerzálny, kozmický charakter. Kristov kríž má takto význam Božieho objatia celého vesmíru. Účasť na tomto pokroku má každý, kto koná v spojení s Kristom v pravde a láske, čo sa však dosahuje jedine v intímnom spojení s Bohom v hĺbke ľudskeho srdca.

Spolu s pútnikmi ktorí zaplnili baziliku boli na slávnosti prítomní arcikňaz Baziliky sv. Pavla kardinál Andrea Cordero Lanza di Montezemolo, kardinál Raffaele Farina, ďalší kardináli a taktiež členovia komunity benediktínov, ktorí Baziliku spravujú. -jb-

Kardinál Tauran na ukončení Roku sv. Pavla v Turecku

Turecko (29. júna, RV/SIR) – Za prítomnosti pápežských vyslancov boli slávnosti ukončenia Roku sv. Pavla na rôznych „miestach sv. Pavla“ vo svete. V Turecku zastupoval Svätého Otca kardinál Jean Louis Tauran. Predseda Pápežskej rady pre dialóg s náboženstvami v rozhovore pre agentúru SIR povedal: „Vyzývam veriacich, aby prostredníctvom modlitieb, rozjímaním, pripomínaním duchovných potrieb s novým odhodlaním a oduševnením nasledovali Božiu vôľu a aby s vernou oddanosťou boli horliví v ich dennom živote.“ Kardinál Tauran v rozhovore tiež povedal, že turecká Katolícka cirkev je životaschopná, ale pretože je náboženskou menšinou musí prejavovať svoju vieru jasným, rozumným a silným spôsobom: „Pápež ma poveril, aby som tureckým katolíkom povedal: „Ste menšinou vo vašej krajine, ktorá musí byť príkladom nie len v Cirkvi ale v každodennom živote,“ - dodal kardinál, ktorý okrem iného hovoril aj na tému

členstva v EÚ: „Svätá stolica nemôže rozhodovať v záležitosti, či by sa Turecko malo alebo nemalo stať členom Európskej únie. Tí, ktorí si prajú, aby sa zaradilo do únie, sú povolaní prevziať zodpovednosť... Rozhodnutie je na tureckých autoritách, nie na Svätej stolici.“ -nk-

Vatikánski archeológovia objavili najstarší portrét sv. Pavla

Vatikán (29. júna, RV/BNN) – Vatikánski archeológovia objavili najstarší portrét apoštola sv. Pavla, ktorého pôvod odborníci odhadujú až na 4. storočie. Informáciu o vzácnom náleze včera zverejnil vatikánsky denník *L'Osservatore Romano*, podľa ktorého sa podobizeň svätého Pavla nachádza na stene katakomb Santa Tecla v blízkosti Baziliky sv. Pavla. Fresku apoštola archeológovia našli už 19. júna, ale verejnosť Svätá stolica informovala až po rekonštrukcii portrétu. Odborníci Pápežskej komisie pre posvätnú archeológiu portrétov vyobrazenie opísali ho ako „historicky najstarší obraz venovaný apoštolovi“. Podľa popisu denníka je vzácna podobizeň muža s klenutým čelom, hlboko posadenými očami a výraznou čiernou bradou namaľovaná na červenom podklade a ohraničená žltým kruhom.

Pápež Benedikt XVI. vo svojej homílii oznámil, že výsledky vedeckého výskumu sarkofágu pod pápežským oltárom Baziliky sv. Pavla. potvrdili, že pozostatky pochádzajú z 1. až 2. storočia a mohli patriť apoštolovi Pavlovi. Svätý Otec v nedeľnej homílii o apoštolovi povedal: „Bolo to skutočné obdobie požehnanja, v ktorom cez púte, katechézy, publikácie a viaceré iniciatívy osobnosť svätého Pavla posilňovala Cirkev. Jeho odkaz naďalej pulzuje medzi kresťanskými spoločenstvami a šíri túžbu po Kristovi a evanjeliu.“ -nk-

Kardinál Andrea Cordero Lanza di Montezemolo o náleze pozostatkov sv. Pavla

Vatikán (29. júna, RV) – O výsledkoch vedeckého výskumu v súvislosti s pozostatkami sv. Pavla hovoril kardinál Andrea Cordero Lanza di Montezemolo, arcikňaz Baziliky sv. Pavla: „Asi pred rokom a pol nás Svätý Otec poveril vykonať malý otvor, aby sme mohli vstúpiť so sondou a vidieť a analyzovať čo sa tam nachádza. Mikroskopická analýza potvrdila, že vo vnútri sarkofágu sú dôležité tkanivá ľanu a purpuru pretkané zlatými niťami a že sú tam aj ľudské zvyšky. Vďaka sonde bolo možné odobrať maličké časti. Výsledky – ako sa zdá – potvrdzujú autenticosť hrobu sv. Pavla. Potvrďuje to teda tradíciu, podľa ktorej asi hrob nachádza práve tu.“ -sg-

Tradícia je živá skutočnosť – seminár v Benátkach

Taliansko (23. júna, RV) – „Tradícia je živá skutočnosť a tiež je to vec výchovy: je potrebná veľká aktivita, pretože prenášanie hodnôt z jednej generácie na druhú sa vytráca. Toto je naliehavou úlohou rodiny a Cirkvi, štátu a každého jedného vo svojom prostredí a práci“ – týmito slovami zhodnotil aktuálnu situáciu v rozhovore pre Vatikánsky rozhlas kardinál Angelo Scola, benátsky patriarcha v závere seminára, ktorý organizoval časopis a kultúrne centrum „Oasis“ v Benátkach, na tému tradície v náboženstve. Na otázku prečo je dnes také ťažké pochopiť hodnotu tradície odpovedal:

„Keďže tým najzákladnejším článkom pri šírení výchovy je – ako hovorieval Blondel – skúsenosť a prax v rodine a takzvané prostredné spoločenstvá, fakt, že naša spoločnosť nekladie dostatočnú pozornosť tejto skúsenosti v rodine spôsobuje potom narušenie tohto procesu, čo má potom za následok ťažšie prijatie tradície ako praktickej hodnoty. Keď vidíme kontrasty v spoločnostiach vo svete, vidíme znak nových stretov medzi tradíciami. Moslimovia si chcú napríklad tieto znaky zachovať a my zo západu sme naopak vo fáze, v ktorej prebieha proces, ktorý sa snaží neutralizovať, popierať všetky tieto znaky a tradície. Proces, ktorý chce začať akúsi antitradíciu individualizmu.“

-sg-

Katolícki biskupi píšú lídrov krajín G8

Vatikán (25. júna, RV) – „V tomto čase krízy vás vyzývame na ochranu najbiednejších a tiež rozvojových krajín“ – tak znie výzva katolíckych biskupov v liste, ktorý adresovali premiérom krajín G8 pred ich najbližším zasadnutím v Taliansku. Pripomínajú v ňom slová Benedikta XVI., ktoré napísal v liste premiérovi Gordonovi Brownovi pred zasadnutím G20: „Súčasná kríza predznamenáva drastické obmedzenie plánov medzinárodnej pomoci najmä pre Afriku a ďalšie rozvojové krajiny. Pomoc rozvoja, vrátane priaznivých obchodných a finančných podmienok rozvojovým krajinám a odpustenie zahraničného dlhu najchudobnejších a najzadlženejších krajín nebola dôvodom krízy a tak sa tieto krajiny nemôžu stať jej obeťami“.

„V tvárach najbiednejších vidí Katolícka cirkev tvár Krista, sme preto povolani pomáhať všetkým krajinám sveta“ – uvádzajú biskupi. Členovia krajín G8 by teda mali podľa nich viesť dialóg s ďalší-

mi väčšími ekonomickými mocnosťami a pomáhať čeliť ďalším finančným krízam. Upozorňujú tiež na to, že chudobné štáty a ich národy, ktoré prispeli ku globálnym klimatickým zmenám svojou zodpovednosťou najmenším dielom, sú vážnymi dôsledky tohto fenoménu postihnutí najviac.

-sg-

V Turíne sa začalo stretnutie organizácie Caritas

Taliansko (23. júna, RV) – V talianskom Turíne sa v utorok začalo stretnutie členov organizácie Caritas. Zástupcovia až 220 diecéznych organizácií budú hovoriť na tému rodín, ktoré postihla kríza, o pomoci obetiam zemetrasenia v oblasti Abruzzo, ako aj na tému utečencov.

Ako sa uvádza v komuniké stretnutia, v prvých šiestich mesiacoch roku 2009 sa hovorilo o dramatických udalostiach, ktoré si vyžiadali veľkú pozornosť medzinárodnej verejnosti, a to v prípade tak citlivej témy akou je azyl. „Žiaľ, neustály nárast ľudí, ktorí sú odkázaní na medzinárodnú pomoc poukazuje na to, že vo svete je stále veľa krajín, z ktorých sú mnohí nútení utekať či už pre vojny, prenasledovania, ako aj prírodné katastrofy“ – uvádzajú organizátori stretnutia.

„Nepripodobňujte sa tomuto svetu“ – práve tento citát z Listu Rimanom bol východiskom pre toto 33. výročné stretnutie – na čo upozornil aj Mons. Giuseppe Merisi, biskup z Lodi a predseda Komisie pre charitatívne záležitosti Konferencie biskupov Talianska, ako aj prezident talianskej organizácie Caritas. Pracovníci asociácií sa každý deň zaoberajú starostlivosťou – počúvaním biednych, analyzovaním fenoménov, ktoré spôsobujú migráciu, chudobu ako aj návrhmi na zlepšenia v Cirkvi a v spoločnosti.

Program ukončí vo štvrtok svätá omša, ktorej bude predsedáť kardinál Poletto. Dodajme, že na stretnutí bude aj prezident medzinárodnej organizácie Caritas – „Caritas Internationalis“ kardinál Rodrígez Maradiaga.

-sg/- snímka internet

Počet hladujúcich vo svete čoskoro prekročí hranicu jednej miliardy

Vatikán (22. júna, RV/AsiaNews) – Na ázijskom kontinente trpí hladom 642 miliónov ľudí. Organizácia OSN pre výživu a poľnohospodárstvo (FAO) upozorňuje, že počet hladujúcich vo svete čoskoro prekročí hranicu jednej miliardy, čo predstavuje šestinu z celosvetovej populácie. Štatistiky ukazujú, že ľudí postihnutých hladom je každým rokom stále viac a za posledných desať rokov sa ich počet zvýšil o viac ako 150 miliónov. Podľa slov riaditeľa organizácie FAO Jacquesa Dioufa situáciu ešte viac zhoršuje svetová ekonomická kríza a neprimerane vysoké ceny základných potravín v mnohých krajinách. Jacques Diouf ďalej povedal: „Tento naoko „tichý hlad“ je veľkou hrozbou pre svetový pokoj a bezpečnosť.“ Riešením by podľa organizácie FAO bolo zameranie sa na poľnohospodárstvo, ktoré je v chudobných krajinách jedinou obživou drobných farmárov. Vlády rozvojových krajín by preto mali politicky podporovať domácu poľnohospodársku výrobu.

Organizácia ďalej zverejnila štatistiky, na základe ktorých dlhodobou podvýživou odhadom trpí až 265 miliónov ľudí v severnej Afrike v oblasti Sahary, 53 miliónov v Latinskej Afrike a Karibiku a ďalších 42 miliónov v strednej a južnej Afrike. V rozvinutých krajinách hladuje 15 miliónov ľudí. Dodajme, že na problém hladu a iné ľudské nešťastia upozorňuje pravidelne aj Svätý Otec. Nedávno reagoval na dopady svetovej hospodárskej krízy slovami: „Súčasnú globálnu ekonomickú krízu je potrebné vidieť aj ako skúšku. Akou výzvou je pre nás do budúcnosti, ak ju nechceme vidieť len v termínoch riešenia krátkodobej havarijnej situácie?... Takúto hlbokú reflexiu vyžaduje nielen súčasná ekonomická kríza, ale ešte viac ekologický stav našej planéty a predovšetkým kultúrna a morálna kríza, ktorej symptómy sú evidentné v každej časti sveta.“ -nk-

Indickí kresťania sú zavražďovaní a utláčaní hinduistami

India (22. júna, RV/AsiaNews) – Deviatim kresťanom v indickom štáte Urisa sa extrémisti vyhrážali smrťou, pretože svedčili v prípade vraždy proti členovi Indickej hinduistickej nacionálnej strany Manojovi Pradhanovi. Politik je obvinený zo 14 trestných činov vrátane 7 vražd spáchaných na kresťanoch. Smrteľné vyhrážky nie sú jedinou hrozbou, ktorá zavražďuje kresťanské obyvateľstvo v tejto prevažne hinduistickej oblasti. V dedine Neelungia kresťania platia 4000 rupií, ak sa chcú vrátiť do ich zruinovaných domov. Utečenecký tábor zrušili, preto mnohí kresťania, ktorých vyhnali z ich príbytkov, žijú v stanoch

na okraji dedín. Okrem toho hinduisti žiadajú od kresťanov povinne prispievať na hinduistické náboženské rituály a tiež stiahnuť obvinenia proti tým, ktorí páchajú pogrom. Predseda Výboru indických kresťanov Sajjan K. George povedal, že „situácia je naďalej v mnohých oblastiach nestabilná, pretože tam chýbajú policajné zložky,“ a dodal, že „i napriek sťažnostiam o neutíchajúcich hrozbách extrémistov polícia nič nerobí.“ -nk-

Približne 400 mexických utečencov denne deportujú zo Spojených štátov

USA (23. júna, RV/Fides) – Takmer 400 mexických utečencov denne deportujú zo Spojených štátov späť do Mexika. Migranti nedobrovoľne prechádzajú hraničným americkým štátom Nogales Arizona do mexického štátu Nogales Sonora. Necitlivé zaobchádzanie amerických úradov tiež postihuje ženy a deti, ktoré niekedy aj v nočných hodinách vyhodí na pohraničí bez starostí o ich ďalšiu existenciu. Utečenci potom celú noc putujú do jedného z migrantských centier, alebo sa pokúšajú vrátiť späť k rodinám. Riaditeľ Jezuitskej služby pre utečencov v USA Armando Borja o probléme povedal: „V nádeji, že zmeníme zákony, zbierame informácie týkajúce sa porušenia ľudských práv v Mexiku. Vidíme prípady Mexičanov utekajúcich zo svojej krajiny až 600 kilometrov od rodných dedín!“ Borja ďalej dodal, že najhoršie na celej situácii je, že im nemá kto pomôcť: „Pracujeme však s obidvoma pohraničnými biskupstvami, s ktorými sa pokúšame nájsť riešenie problému.“ -nk-

Arcibiskup Washingtonu sa modlil za obeť havárie v metre

USA (24. júna, RV/CNS) – „Sme presvedčení, že Boh vždy dobre pamätá na to, ako konáme a Boh je dobrý a láskavý, spomeňme si teda na tých, ktorí zomreli... a rovnako aj na tých, ktorí sa zranili či už fyzicky ako aj psychicky,“ to boli slová washingtonského arcibiskupa Donalda W. Wuerla počas spoločnej modlitby 23. júna, deň po najtragickejšej havárii v 33 ročnej histórii washingtonského metra. Arcibiskup Wuerl sa stretol pred budovou metra s jeho zamestnancami, aby sa tak pomodlili za tých, ktorí zomreli alebo sa zranili pri pondelňajšej zrážke jeho dvoch súprav. Na znak smútku bolo logo metra prikryté čiernym papierom.

Zrážka sa stala vonku, mimo podzemných priestorov 22. júna, keď sa dva vlaky zrazili medzi stanicami metra. Deväť ľudí - dvaja muži a sedem žien – prišlo o život a ďalších 70 sa zranilo. -mf-

Nitrianska diecéza v Roku kňazov

Rok kňazov, ktorý vyhlásil pápež Benedikt XVI., je aj pre služobníkov oltára Nitrianskeho biskupstva príležitosťou uvedomiť si svoju kňazskú identitu. Diecézny biskup Viliam Judák plánuje v najbližších mesiacoch vyvinúť aktivity, ktoré by pomohli kňazom prehĺbiť si povolanie, uvedomiť si nenahraditeľnosť ich služby. Biskup Viliam Judák sa chce „viac venovať kňazom, ktorí žijú niekedy aj na menších farách, cítia sa opustení, navštevovať ich“. V jesenných mesiacoch ponúkne všetkým kňazom vo svojej diecéze možnosť zúčastniť sa duchovných cvičení, ktoré on sám povedie. Na budúci rok po Veľkej noci hodlá zorganizovať diecéznu púť kňazov do Arsu, kde žil svätý Ján Mária Vianney.

Nitriansky biskup povzbudzuje kňazov i laických veriacich v jednotlivých farnostiach k častej eucharistickej adorácii a k modlitbe za kňazov i za nové kňazské povolania. Zároveň pripomína, že nemožno zabúdať ani na vonkajšiu prezentáciu života kňaza „ako človeka, ktorého rukami prechádzajú mnohé milosti a ktoré nemôže nijakým iným spôsobom sprostredkovať tomuto svetu“.

V Ordinariáte OS a OZ SR otvorili Rok kňazov

V Katedrále sv. Šebastiána v Bratislave-Krasňanoch celebroidal ordinár OS a OZ SR 21. júna 2009 po prvý krát slávnostnú svätú omšu spolu s vojenskými, policajnými a väzenskými kaplánmi, počas ktorej zároveň oficiálne otvoril aj Rok kňazov v celej diecéze Ozbrojených síl a ozbrojených zborov Slovenskej republiky. Vo svojej homílii sa ordinár prihovril svojim kňazom myšlienkami z listu pápeža Benedikta XVI. k vyhláseniu Roka kňazov. Súčasťou liturgickej slávnosti bolo aj požehnanie nového biskupského trónu.

Nemenej dôležitým bolo aj predstavenie nového správcu katedrály, za ktorého ordinár Rábek vymenoval policajného vikára pplk. Mons. Dr. Františka Bartoša. Ten sa v závere prihovril prítomným veriacim a vyjadril nádej v dobrú spoluprácu a aktívny život spoločenstva. Preplnená katedrála sv. Šebastiána bola symbolickým prejavom záujmu veriacich z Krasňan o službu Ordinariátu OS a OZ SR, ktorú budú cez správcu, ordinára a ostatných kaplánov priamo pociťovať. **Tibor Ujľacký**

Kňazský deň v Žilinskej diecéze

V rámci permanentnej formácie sa vo štvrtok 18. júna stretlo okolo 200 kňazov Žilinskej diecézy na kňazskom dni so svojim diecéznym biskupom Tomášom Galisom

v Rajeckých Tepliciach. Teda deň pred slávnosťou Najsvätejšieho Srdca Ježišovho, kedy si pripomínáme Svetový deň modlitieb za posvätenie kňazov, a ktorý Svätý Otec vyhlásil za začiatok Roka kňazov.

Stretnutie začalo slávnostnou sv. omšou, ktorú celebróval žilinský biskup Mons. Tomáš Galis vo Farskom kostole Božského Srdca Ježišovho. V homílii biskup Galis svojim kňazom opäť pripomenul, že sú pre neho prioritou. „Chcem sa o vás opierať, chcem vám pomáhať, chcem, aby ste naozaj boli mojimi spolupracovníkmi.“ Ďalej rozvíjal tému, ktorej sa často venuje aj pápež Benedikt XVI. a je vyjadrená slovom kojnónia, teda spoločenstvo. Základom a silou jednotného spoločenstva je podľa neho jednota s Kristom. Na záver sv. omše nasledovala eucharistická poklona, počas ktorej sa kňazi zasvätili Božskému Srdcu Ježišovmu.

Program kňazského dňa pokračoval v zasadačke mestského úradu, kde prítomných privítal primátor mesta Rajecké Teplice RNDr. Peter Dobeš. Hneď po ňom biskup Galis predstavil Mons. Francisa Boničiho, ktorý je riaditeľom pápežských diel pre kňazské povolania pri Kongregácii pre katolícku výchovu v Ríme. V prednáške na tému „Domov a škola spoločenstva pre kňazov“ predstavil osobnú skúsenosť spoločného života s inými kňazmi a laikmi podľa spirituality spoločenstva. Na záver stretnutia bola diskusia, praktické oznamy a spoločný obed.

Peter Holbička

Príhovor arcibiskupa Mons. Stanislava Zvolenského pri otvorení Roka kňazov

V piatok 19. júna 2009, na sviatok Božského srdca Ježišovho sa stretol bratislavský arcibiskup metropolita Stanislav Zvolenský v rámci slávnostnej svätej omše v Katedrále svätého Martina s kňazmi svojej diecézy, pri príležitosti otvorenia Roka kňazov. Homíliu, ktorú predniesol, prinášame v plnom znení:

Drahí bratia v kňazskej službe.

Svätý Otec Benedikt XVI. nás obdaroval vzácnym darom. Na záver roku svätého Pavla nás pozýva, aby sme v nasledujúcom roku slávili Rok kňazov. Je to výborná príležitosť pre všetkých, aby sme si hlbšie uvedomili, či už kňazi ale i laici, všetci spoločne, čo znamená kňaz.

Nasledujúce obdobie je darom pre nás kňazov, veď ako inak by sme chápali skutočnosť, že sa nám vytvára príležitosť k obnove vlastnej identity, k obnoveniu pôvodnej horlivosti, azda toho „prvotného zápalu“ novokňaza plného posvätných ideálov a plánov zacielených na spásu nesmrteľných duší.

Nasledujúce obdobie je darom aj ostatným veriacich, aby rozmyšľali viac nad svojimi kňazmi, čo znamenajú,

aké majú poslanie, aké ťažkosti prežívajú, ako im môžu pomôcť, aby boli správnejšími kňazmi.

Celý budúci rok bude venovaný téme kňaza a už teraz je dobré modliť sa za to, aby „kňazský rok” priniesol čo najhojnejšie ovocie.

Povedzme celkom otvorene, že sa v tejto modernej dobe u kňaza môžu vyskytnúť aj dôvody k istému znechuteniu. Niekde vyprázdňujúce sa kostoly. Úbytok kandidátov kňazstva. Obviňovania Cirkvi z „dejinných chýb” a snaha manipulovať jej služobníkov do pasívnej kajúcnosti. Domnelé i skutočné, no mediálne rozmazané zlyhania niektorých jej služobníkov. Útoky na najzákladnejšiu dôstojnosť človeka. Podsúvanie obrazu netolerantnej Cirkvi v kontraste k demokratickej spoločnosti. Atmosféra zmyselnosti a emotivizmu, v ktorej sa čistý, Bohu zasvätený muž má cítiť naivný a neaktuálny.

Veci, samozrejme, nie sú až natoľko vyhranené, veď každodenná realita je omnoho zložitejšia. Každodenne sledujeme, že vedľa kúkoľa rastie veľa pšenice; že tmou preniká mnoho svetla; že kultúra smrti aktivizuje mnohých zapálených nositeľov kultúry života. Preto nie sú namieste porazenecké nálady ani prehnaný strach z akéhosi všemohúceho spiknutia proti Cirkvi a viere, ktorého akoby sme mali byť iba nemohúcimi svedkami.

Svätý Otec, keď ohlásil kňazský rok, zároveň naznačil určité východiská pre prehlbenie už spomenutej totožnosti kňaza, ktorá začína jeho srdcom - vnútom; pokračuje cez najužšie vzťahy v komunite jeho rodiny, ktorou je Cirkev; napokon ústi do misie navonok „až na kraj sveta”. Slovom, Benedikt XVI. hovoril o doktrínalnom, hierarchickom, komunikačnom, ekleziálnom i misijnom aspekte kňazskej existencie a označil ich za „absolútne neodmysliteľné”.

Dnes nám nejde o vyčerpávajúci rozbor týchto pojmov ako skôr o naznačenie základných ideových línií, ktoré sa behom roka majú rozvinúť, prehĺbiť, zvnútorniť. Svätý otec zdôraznil, že neexistujú izolovane, ale sa vzájomne dopĺňajú a umocňujú.

Keď hovoríme o doktríne, náuke Cirkvi, uvedomujeme si, že tu nejde len o čisto intelektuálnu skutočnosť ale aj výsostne duchovnú. V biblickom zmysle slova je učeník ten, ktorý náuku najprv spoznáva, ale potom aj vnútorne prijíma a žije. To neprotirečí legitímnej snahe intelektuálne prenikať k podstate právd našej viery. Veď doktrína je vlastne chrbticou kňaza ako učiteľa, tú ohlasuje, ňou formuje veriacich, aby „vedeli, čomu uverili”. Prosme v celom kňazskom roku Ducha, ktorý nás podľa Ježišovho prísľubu „vyučí všetkej pravde”, aby nás pravda prenikala a zapalovala odovzdávať ju - náležitými prostriedkami - ďalej.

Tu sme pri ďalšom, misijnom rozmere kňazskej identity. Totožnosť sa upevňuje, keď sa realizuje. Až keď prijaté a vnútorne absorbované pravdy vynesieme z vnútra duše na verejnosť našej už multikulturálnej spoločnosti, až vtedy si uvedomíme, kto sme a na čo sme povolaní. Pod bremenom konfrontácie s moderným svetom, ako stromy skúšané vetrom, zvlášť hlboko zapúšťame svoje bytostné korene, prehľbujeme ich a upevňujeme smerom

k podstate. Prosme od Boha a na príhovor svätého Pavla ako apoštola národov zdravé kňazské sebavedomie, ktorého základom je pokora pred Bohom a vedomie veľkej úlohy pri ohlasovaní Slova, ohlasovaní slovom i vlastným životom.

K tomu je nevyhnutné rodinné zázemie, ktorým je pre kňaza predovšetkým Cirkev. Vedomie spolupatričnosti s vlastným presbytériom, spoločná skúsenosť z každodenných zápasov, možnosť spoločne zdieľať i korigovať vlastnú kňazskú cestu - a napokon, a na prvom mieste - vedomie, že jej pôvodcom a udržiavateľom je sám Ježiš Kristus: na základe týchto východísk ťažko si predstaviť kňaza ako súkromného podnikateľa, izolovaného vo vlastných predstavách. Preto je ďalším rozmerom „komunikačná”, či „komuniálna” stránka kňazskej identity: dnes tak mimoriadne dynamická komunikácia s prostredím farnosti (či inej oblasti určenia) prirodzene predpokladá komunikáciu s vlastným duchovným zázemím, s kolegami, spolubratmi, spolukňazmi. Je totiž dôležité, aby veriaci svojho pastiera vnímali ako človeka pevne zakotveného v kňazskom spoločenstve, ktoré mu dôveruje, v ktorom svoje povolanie prežíva spolu s ostatnými, spomedzi ktorých vzišiel a ku ktorým sa kolegiálne vracia.

O vzájomnej prepojenosti týchto vzťahov nám hovoril na nedávnom zasadaní KBS aj apoštolský nuncius Mario Giordana, podľa ktorého má „communio”, čiže „spoločenstvo” aspekt spoločenstva veriacich s Kristom, spoločenstva veriacich s pastiermi a napokon spoločenstva pastierov medzi sebou.

Preto na začiatku kňazského roka prosme Pána, ktorý svojich učeníkov formoval ako spoločenstvo „dvanástich” a ďalších rozosielať po dvojiciach, prosme ho o otvorené, komunikatívne srdce, milujúce a budujúce Cirkev a v nej i spoločenstvo kňazov.

Svätý Otec v súvislosti s kňazskou identitou hovorí o hierarchii a disciplíne, pričom „disciplínu” odvodzuje od slova učeník - „discepolo”. Slová „hierarchia” a „disciplína” dnes mnohým neznejú príjemne, akoby popierali osobnú slobodu jednotlivca. Existuje však úzke prepojenie medzi nimi a účinnosťou kňazskej evanjelizácie, kňazského apoštolátu. Vnútorne prijatá a slobodne uskutočňovaná disciplína je súčasťou každodennej kňazskej askézy a v dlhodobej skúsenosti Cirkvi nevyhnutnou podmienkou pre naozaj trvajúce ovocie pastoračného nasadenia. Prosme Pána Ježiša, ukrižovaného a víťazného, za vnútornú duchovnú disciplínu opravdivých učeníkov.

A teraz sa spoločne modlime:

Pane Ježišu Kriste, z teba pochádza každé kňazstvo, veď nie my sme si vyvolili teba, ale ty si si vyvolil nás. Na začiatku kňazského roka ťa prosíme, požeň naj všetky jeho podujatia, aby sme si stále hlbšie uvedomovali vznešenosť svojho povolania a tvoju stálu prítomnosť a pomoc v našej kňazskej službe.

Panna Mária, matka kňazov, pros za nás, služobníkov tvojho syna, aby sme mu slúžili s plnou oddanosťou ako si nás k tomu pozvala v Káne Galilejskej, aby sme „urobili všetko, čo nám povie”. Amen.

Otvorenie Roka kňazov v Prešovskej archieparchii

V piatok 19. júna na sviatok Najsvätejšieho Srdca Ježišovho sa začal Rok kňazov aj v Prešovskej archieparchii. Už dopoludnia slávil prešovský arcibiskup a metropolita Ján Babjak SJ v Katedrále sv. Jána Krstiteľa v Prešove archijerejskú svätú liturgiu, v závere ktorej povedal, že tohtoročný sviatok Božského Srdca je výnimočný, pretože dnes začíname Rok kňazov. „Je vidno, že Svätý Otec Benedikt XVI. má srdce aj myseľ na pulze doby. Tým, že vyhlásil Rok kňazov je veľmi aktuálny, pretože je potrebné modliť sa za kňazov, aby boli horliví vo svojej službe“, povedal vladyka. Pripomenul, že sa tento mimoriadny rok týka aj bohoslovcov, lebo sa pripravujú na kňazskú službu. V homílii zdôraznil, že Boh má ľudstvo rád a dal nám povolanie, aby sme aj my naplnili svoj život láskou. Na konci svätej liturgie posvätil nové diakonské dvere na ikonostase katedrály, ktoré dal zhotoviť. „Pôvodne totiž diakonské dvere boli súčasťou tohto ikonostasu. A v katedrále by malo byť všetko tak, ako má byť“, dodal vladyka.

Konkrétne sa Rok kňazov v Prešovskej archieparchii začal o 20:00, kedy sa v centrách protopresbyterátov zišli kňazi a veriaci jednotlivých protopresbyterátov na dvojhodinovom nočnom bdení vyplnenom duchovným programom. Tak tomu bolo aj v Katedrále sv. Jána Krstiteľa v Prešove, kde sa stretli vladyka Ján Babjak SJ, kňazi a veriaci Prešovského protopresbyterátu, ako aj bohoslovci z prešovského Gréckokatolíckeho kňazského seminára bl. biskupa P. P. Gojdiča, aby v takomto bratskom spoločenstve otvorili Rok kňazov. Modlitebné bdenie začalo večerňou, v ktorej zaznela katechéza o kňazstve, ktorú prítomným povedal o. Štefan Paločko, odborný asistent na Gréckokatolíckej teologickej fakulte Prešovskej univerzity. Do hĺbky v nej vysvetlil podstatu kresťanského a teda aj kňazského života. Okrem iného povedal: „Samotnou podstatou kresťanského života je, že sa človek vzdá svojho života, ktorý získal po Adamovi. Tento život musí zomrieť, aby som mohol dostať do daru Kristov život. Kňaz musí byť človek, ktorý bude mať účasť na Kristovom živote.“ Iba to je podstatné, či budeme Kristovými ústami a jeho rukami, aby mohol cez nás pôsobiť. Nie je podstatné to, či budeme vidieť ovocie svojej práce, alebo nie, či budeme žať my, alebo iní po nás, zaznelo ďalej v katechéze. Ani to nie je podstatné, či budeme mať priaznivé, alebo nepriaznivé podmienky pre konanie dobra, lebo Ježiš nás pozýva konať dobro bez ohľadu na okolnosti nášho života. Otec Štefan pozval kňazov, aby boli ochotní dávať svoj život Kristovi, lebo Kristov život prechádza do vzkriesenia a večnej slávy. Laických veriacich pozval modliť sa za kňazov, „aby sme mali odvahu sa takto dávať k dispozícii Kristovi“ a viesť k nemu Boží ľud ako presbyteri, ako starší.

Nakoniec vladyka slávil Eucharistickú pobožnosť s požehnaním s Najsvätejšou Eucharistiou. Zhromažde-

nie v refréne spievalo: „Pane mocný, buď vždy s nami, lebo iného pomocníka okrem teba v súžení nemáme. Pane mocný, zostaň s nami!“ Sú to slová, ktoré rezonujú aj v srdciach kňazov. Otec arcibiskup na záver modlitebného bdenia kňazom povedal: „Tento rok je rokom veľkej Božej milosti. Je to náš rok. Bratia kňazi, využime tento čas! Buďme otvorení tým milostiam, ktoré nám Boh ponúka.“

Cubomír Petrik

Kňazská vysviacka troch misionárov v Nitre

Na Kalvárii v Nitre sa 20. júna 2009 uskutočnila kňazská vysviacka troch misionárov z Misijnej spoločnosti Božieho slova. Obrad sa konal na mieste, kde má sídlo ich provincia. Novokňazi budú určení pre prácu v misiách, aj preto mala slávnosť viac ako inokedy súvis s univerzálnosťou Katolíckej cirkvi.

Hlavný svätiteľ nitriansky biskup Viliam Judák si v tejto súvislosti spomenul na svojho predchodcu, na arcibiskupa Karola Kmeťka (†1948), ktorý misionárov zo Spoločnosti Božieho slova v 20. rokoch minulého storočia povolal do Nitry a vyjadril radosť, že ich dielo má svoje pokračovanie a svoju budúcnosť: „Dnes sa tešíme z nových troch novokňazov, ktorí sú ovocím tejto misijnej spoločnosti – práve v roku, keď sme si pripomínali 100 rokov od úmrtia zakladateľa svätého Arnolda Jansena“. Biskup Judák v súvislosti s vyhláseným Rokom kňazov pripomenul, že svätý Ján Mária Vianney nie je patrónom iba pastoračných kňazov, ale „všetkých kňazov, teda aj misijných, ktorí konajú svoju činnosť na rôznych úrovniach“.

Miroslav Lyko

Diakonská vysviacka v Rožňave

Bohoslovec Tomáš Szekély vkladáním rúk a konsekračnou modlitbou Mons. Vladimíra Fila, rožňavského diecézneho biskupa, prijal diakonskú vysviacku 19. júna 2009 v Katedrále Nanebovzatia Panny Márie v Rožňave ako jediný diakon za celú Rožňavskú diecézu. Otec biskup Vladimír okrem iného vo svojej homílii povedal, že stať sa diakonom neznamená, že hľa všetci ja som pán a všetci mi slúžte, ale stávaš sa klerikom v službe, aby si slúžil, aby Srdce Krista si prijal do svojho, lebo On je najväčší služobník, teda vzor máš ty milovaný synu, ale ten vzor platí pre nás všetkých, teda prijať Najsvätejšie Srdce Ježišovo do svojho života. O 15:30 hod. sa vo farskom kostole Nanebovzatia Panny Márie v Smolníckej Hute konala slávnostná svätá omša, kde nový diakon predniesol svoju prvú homíliu.

Josef Spišák

Biskup Rábek členom úradu Kongregácie pre biskupov

Svätý Otec Benedikt XVI. vymenoval svojim dekrétom č. 532/85 dňom 1. júna 2009 ordinára OS a OZ SR Mons. Františka Rábeka na 5-ročné obdobie za člena Centrálného úradu pre riadenie vojenských ordinariátov na Kongregácii pre biskupov pri Svätej stolici.

Vojenské ordinariáty sú priamo podriadené Svätej Stolici a riadi ich Kongregácia pre biskupov. Centrálny dohľad, bezprostredné riadenie a personálne otázky diecéz ozbrojených síl a ozbrojených zborov má na starosti koordinačný orgán kongregácie, ktorým je Centrálny úrad pre riadenie vojenských ordinariátov. Na jeho čele stojí Mons. Giulio Cerchiatti. Menovanie Mons. Rábeka za člena riadiacej štruktúry orgánu Kongregácie pre biskupov je prejavom uznania za vybudovanie Ordinariátu OS a OZ SR, ako aj jeho neustálu snahu o zdokonaľovanie tohto druhu pastoračnej služby Katolíckej cirkvi v prostredí ozbrojených síl a ozbrojených zborov.

Tibor Ujlacký

Kňazská vysviacka v Banskej Bystrici

20. júna 2009 v Banskej Bystrici prijali ôsmi novokňazi sviatosť kňazstva na pozadí atmosféry spolupatričnosti a radostného zjednotenia veriacich z farností Banskobystrickej diecézy. Diecézny biskup Mons. Rudolf Baláž pri tejto príležitosti a v deň Nepoškvrneného Srdca Panny Márie otvoril Rok kňazov 2009 – 2010. Slávnostná svätá omša sa uskutočnila vo Farskom kostole Nanebovzatia Panny Márie a bola dvojazyčná, slovensko-maďarska.

Diecézny biskup v úvode slávnosti osobitne pozdravil veriacich z maďarsky hovoriacich oblastí diecézy, pričom poďčiarkol prirodzenú jednotu spoločenstva, ktoré tvorí jeden Boží ľud. V závere slávnosti taktiež poveril novokňaza Juraja Zolcera pastoračiou maďarsky hovoriacich veriacich v Šahách. Rôznosť regiónov, z ktorých novokňazi pochádzajú, bolo vidieť aj v pestrosti ľudových krojov v chráme ako napríklad farníkov z Detvy. Početné bratské spoločenstvo kňazov v chráme svojou účasťou podporil dekan Jozef Mahulányi, biskupský vikár pre maďarsky hovoriacich veriacich. Nechýbali predstavitelia Kňazského seminára sv. Františka Xaverského, ktorým novovysvätení opätovne ďakovali za roky prípravnej formácie.

Mons. Rudolf Baláž v homílii pozval novokňazov k blízkemu priateľstvu a bratstvu s Ježišom Kristom. „Kňaz má byť taký, aby svet cez neho videl Krista,“ zamyslel sa Mons. Baláž. Pripomenul dôležitosť tak vedomostnej pripravenosti kňaza ako aj hĺbku jeho du-

chovného života. Banskobystrický biskup uviedol, že výsledkom pôsobenia dobrých kňazov je zbožný národ. Nakoľko ich náročné povolanie potrebuje modlitbovú podporu, vyzval členov reholí, aby kňazov podporovali svojimi modlitbami. Novokňazov ubezpečil aj o vlastných a stálych modlitbách.

-zj-

Otvorenie roku kňazov v bratislavskej eparchii v rámci púte do Šaštína

V sobotu, 20. júna 2009 sa v Šaštíne konala prvá eparchiálna púť Bratislavskej eparchie ku cti Spolupriacej Bohorodičky. Program sa začal spevom mariánskeho hymnu Akatist k Presvätej Bohorodičke a pokračoval archijerejskou sv. liturgiou, ktorej predsedal vladyka Peter (Rusnák) za účasti trinástich kňazov a asi stovky veriacich. Slávnosť bola zároveň spojená s otvorením roku kňazov v tejto eparchii. Vladyka Peter vyhlásil Baziliku Sedembolestnej Panny Márie v Šaštíne za pútnické miesto Bratislavskej eparchie s pravidelnou každoročnou púťou na deň Spolupriacej Bohorodičky.

Vo svojej homílii sa otec biskup zamerl na význam putovania a na začínajúci Rok kňazov. V duchu motto Vernosť Kristova, vernosť kňaza, ktoré vybral Svätý Otec pre tento mimoriadny rok, vyzval kňazov svojej eparchie k vernosti, horlivosti, väčšej autentickosti a obráteniu k ich pravej identite, ktorá má byť odrazom Krista. „Hľadajte najprv Božie kráľovstvo a všetko ostatné dostanete navyše. Vidíme aj nešťastných a zlomených kňazov, ktorí to robili opačne. Hľadali najprv všetko ostatné a Božie kráľovstvo nakoniec. Ale tak to nefunguje... Ako uskutočniť túto vernosť v kňazstve, vernosť v manželstve, vernosť kresťana? Preto sme zvolili sme Pannu Máriu, aby nám vyprosila, aby nám pomáhala uskutočniť, dosiahnuť túto vernosť, túto milosť. Preto sme zvolili tento dátum, tento sviatok Spolupriacej Bohorodičky, pretože ona, ktorá veľa putovala, mala život veľmi tvrdý. Život ženy, ktorá veľa trpela; žena, ktorá skoro ovdovela, žena, ktorej hrozila poprava pre jej tajomné tehotenstvo, ktoré nik nevedel pochopiť a vysvetliť. Žena, ktorej syn odišiel z domu a nechal ju bez prostriedkov, bez ochrany. Syn, ktorý mal úspech, ale potom videla ako ho prenasledovali, bol odsúdený a zomrel ako zločinec. Tak sme dnes spievali v spevoch tohto sviatku, že ona prežívala tú bolesť, ale vždy to bolo prerušené vierou... Taký úžasný akord jej viery: hoci si aj na kríži pribitý, ty si Boží Syn... Obráťme sa každý deň nanovo a povedzme mu: Pre mňa si aj tak Boh Boží Syn! A budeme mať v srdci istotu večného života, že Ježiš Kristu žije.... Obráťme sa, a to každý deň nanovo, aby sa Kristov spôsob života stával čoraz viac spôsobom života každého z nás.“ – dodal na záver vladyka.

Stanislav Gábor

Slovenská humanitná rada udelila ceny Dar roka

Slovenská humanitná rada udelila 18.6. v bratislavskom Primaciálnom paláci už po 14-ty krát morálne ocenenie Dar roka ľuďom, ktorí prispeli na pomoc iným v núdzi, na rozvoj dobrovoľníckeho sektora alebo sa zaslúžili o naplnenie princípov humanity v konkrétnom živote, a to nielen finančným alebo vecným darom, ale aj iniciatívou, službou, myšlienkou, projektom, poskytnutím duševného vlastníctva, resp. inou formou pomoci či podpory. V snahe upozorniť na mimoriadne humánne skutky hodné povšimnutia a morálneho ocenenia, opakovane vyzývala verejnosť na zasielanie návrhov na toto ocenenie, pričom uzávierka návrhov sa uskutočnila k 1. februáru 2009. Spolu prišlo Slovenskej humanitnej rade 52 návrhov, ktoré zahŕňali mená vyše 33 fyzických a názvy 19 právnických osôb.

Hlavnými laurerátmi ocenenia Dar roka 2008 sa stali Dr. Hc. Ing. Milan Fiľo, ECO-Invest a.s. Bratislava a Spoločnosť Pfizer Luxembourg SARL, o.z. Bratislava. Cenu Dar roka 2008 v kategórii fyzických osôb si ďalej prevzali Eva Vavrušová z Nemšovej, Peter Mikulášik z Kežmarku, Ivan Štulajter z Černej pri Ružomberku, Karol Polák s manželkou Evou z Bratislavy, riaditeľ Detského fondu SR psychológ PhDr. Štefan Matula, Pavel Cimerman z Banskej Bystrice, Margaréta Puškárová zo Stupavy a známa interpretka ľudových piesní Darina Laščiaková. In memoriam ju udelili známemu a zosnulému lekárovi prof. Jaroslavovi Simanovi.

Ocenenie Dar života získali Michal Marinčák zo Senice za záchranu života a Michal Šutka zo Zlatých Moraviec za darcovstvo svojej obličky. Okrem toho si prevzalo ocenenie za nomináciu na cenu Dar roka niekoľko ďalších fyzických a právnických osôb, takže spolu bolo ocenených 51 osôb a subjektov, medzi nimi napríklad aj PhDr. Oľga Slivková z Vajnora, ing. Ján Juráš z Bratislavy či Mgr. Anna Verešová a RNDr. Ing. Marcela Dobešová z n.o. Áno pre život z Rajeckých Teplíc.

V rámci nominácií na cenu Dar roka morálne ocenenie a poďakovanie Slovenskej humanitnej rady za ušľachtilosť, ochotu a pomoc preukázanú pri znižovaní ľudského utrpenia a pri rozvoji humanity a charity na Slovensku získal aj kolektív pracovníkov Rádia Lumen pod vedením Juraja Spuchľáka. Cenu prevzala programová riaditeľka rádia Monika Strečková. Slávnosť a samotné ocenenie označila za výnimočnú udalosť, podľa jej slov rádio slúži v oblasti charity o.i. tým, že ho počúvajú trpiaci a chorí, ktorí zostávajú často zatvorení medzi štyrmi stenami doma alebo v nemocniciach a Lumen je neraz ich jediným spoločníkom, prináša im slová povzbudení a nádeje. Nomináciu na ocenenie pre Rádio Lumen navrhla pani Eva Šothová

z Bratislavy, pedagogička, ktorá pôsobila aj v oblasti diplomacie.

V rámci akcie DAR ROKA Slovenská humanitná rada ocenila aj členov Spolku sv. Vincenta de Paul na Slovensku (SVdP) - p. Augustínu Jarošová, predsedníčku Konferencie Svätej Rodiny v Košiciach – Šaci a p. Máriu Virsíkovú, predsedníčku Konferencie sv. Ondreja v Bratislave - Ružinov - za zásluhy, ušľachtilosť, obetavosť v oblasti charity a dobrovoľníctva.

Spolok sv. Vincenta de Paul (SVdP) je neštátna, nepolitická a nezisková dobročinná organizácia laikov, ktorí konajú charitatívnu službu ako dobrovoľníci a orientujú sa na miestne sociálne problémy.

Cieľom Spolku sv. Vincenta de Paul je v prvom rade chrániť dôstojnosť človeka, hájiť ľudské práva, zmiernovať biedu a odstraňovať jej príčiny, čo zahŕňa charitatívnu službu vo všetkých ohľadoch. **Andrea Eliášová**

Diskusia o voľnom čase mladých v Žiline

Diecézny školský úrad v Žiline zorganizoval v utorok 23. júna stretnutie riaditeľov a vedúcich pracovníkov katolíckych Centier voľného času a Školských stredísk záujmovej činnosti pri základných školách z celého Slovenska.

Program začal sv. omšou vo Farskom kostole Dobrého pastiera v Žiline na Solinkách a pokračoval v priestoroch CVČ Strom v Žiline na sídlisku Solinky. Na podnet výchovných pedagogických pracovníkov, ktorých sa v Žiline stretlo 64 sa hovorilo najmä o tom ako vytvoriť čo najlepšie podmienky pre trávenie voľného času našich detí a mládeže.

So súčasťou i pripravovanou legislatívou účastníkov stretnutia oboznámili pracovníčky Ministerstva školstva Slovenskej republiky PaedDr. Eva Melcerová a ThLic., PaedDr. Mária Paráková. Výmena praktických skúseností a metód práce s mládežou bola v diskusných sekciách a so závermi jednotlivých skupín sa oboznámili i všetci spoločne. Nakoľko sa takéto stretnutie uskutočnilo po prvý krát, riaditeľka Diecézneho školského úradu v Žiline Ing. Mgr. Miriam Janegová vyjadrila presvedčenie, že prínosom okrem nových vedomostí, budú aj nové kontakty a spolupráca medzi jednotlivými CVČ či ŠSZČ.

Na Slovensku je zriadených 18 centier voľného času a 35 školských stredísk záujmovej činnosti pri základných školách, ktorých zriaďovateľom sú diecézne školské úrady, farnosti alebo rehole.

Peter Holbička

Riaditeľ TK KBS: CSI Lic. Jozef KOVÁČIK, Domáci servis: Mgr. Danka Jacečková, Grafická úprava a monitoring: Jolana ŠINAJOVÁ, Fotoservis: Mgr. Peter ZIMEN
Adresa: Konferencia biskupov Slovenska, P.O. Box 113, 814 99 Bratislava, Telefón: 02 / 54435 380, Fax: 02 /54433 292, e-mail: tkkbs@kbs.sk
Internetová verzia spravodajstva TK KBS - www.tkkbs.sk